

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Dansk Folkeparti og hr. Freddie Madsen sagde, inden denne forsøgsmodel kom på banen, at man var bekymret med hensyn til løsningen af boligsociale problemer, altså hvordan man kunne hjælpe mennesker, der stod i en akut bolig-mangelsituation. Jeg ved ikke rigtig, hvad det er, som gør, at Dansk Folkeparti ikke længere mener, at det problem stadig vil kunne opstå, for det er jo netop det, kommunerne reagerer på, så hvad er egentlig begrundelsen for, at man er rendt fra de bekymringer?

Kl. 17.00

Så synes jeg, hr. Freddie Madsen stadig savner at give os et svar på spørgsmålet om England. Det er jo et skræmmende eksempel, katastrofen står lysende klar, når man ser, hvad der er sket derovre, efter at der er blevet solgt ud. Pensionisterne mister deres rettigheder, og lejere som sådan mister deres rettigheder, både med hensyn til beboerdemokratiet og på andre områder. I praksis er det kun et spørgsmål om højere husleje.

Hvad vil Dansk Folkeparti gøre, hvis vi efter 3 år finder ud af, at her er noget skidt? Man kan jo ikke spole tiden tilbage, og det er jo egentlig det, der er problemet. Vi har et lysende klart svar fra England, så hvorfor skal vi indføre noget, som giver tilsvarende soleklare problemer herhjemme? Der er da ingen grund til at gentage en fiasko.

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Fru Lissa Mathiasen spørger, hvad det egentlig er, som gør, at vi har vendt rundt.

Vi har været meget bekymrede for, at der ikke var nogen anvisninger til løsning af problemerne på det boligsociale område, og jeg fik egentlig aldrig sagt, at det var en af de ting, som Dansk Folkeparti mente kunne gøre sig gældende eller måske være risikabel. Men nu bliver det jo sådan, at hver gang man sælger boliger, går pengene til en nybyggerifond, og derfor kan der bygges flere boliger. Der bliver selvfølgelig ikke flere udlejningsboliger, men totalt set bliver der flere boliger. Hver gang der sælges tre boliger, kan der bygges en ny bolig, og det synes jeg egentlig vi skal tage imod med kyshånd, for så vil der komme nogle nye boliger til erstatning for nogle af de gamle boliger.

Men hvorfor skal vi egentlig blive ved med at diskutere? Hvorfor kan vi ikke i samarbejde

prøve at finde ud af, om det ikke er noget, vi virkelig kan finde en løsning på?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg håber da, at hr. Freddie Madsen er enig i de svar, der er kommet.

Hvis vi kigger på ministerens egen beregning, som må siges at være meget, meget optimistisk, skal der sælges tre boliger, før der kan bygges en ny bolig. Ergo skal der ikke megen regnefærdighed til for at finde ud af, at så er der færre ledige lejeboliger til rådighed, og det vil sige, at kommunerne får rådighed over færre boliger, som kan anvises til folk, der er decideret boligløse og har brug for at få en hjælpende hånd fra kommunen.

Oven i købet mister de lejere, der ønsker at forblive lejere, deres rettigheder. De lejere, som ikke ønsker at overgå til at være ejere, mister f.eks. – som det blev nævnt af hr. Keld Albrecht – muligheden for at råde over et lokale, de kan bruge til deres fælles fornøjelser, og de kommer til at stå uden for beboerdemokratiet, fordi de ikke får den samme indflydelse fremover.

Hvad vil Dansk Folkeparti gøre, hvis det viser sig at være en rigtig, rigtig dårlig idé? Vi har set resultaterne fra andre steder, vi har kun gjort den erfaring, at det er en dårlig idé, og hvad vil man gøre fra Dansk Folkeparti? Vil man sige til de lejere, der har mistet en hel bunke goder: Det er bare ærgerligt, men vi synes, det har været dejligt at være med i et forsøg? Er det virkelig det svar, man vil give?

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Nu er det jo sådan, at selv om boligerne bliver solgt, har man selvfølgelig den indflydelse, man rent faktisk har krav på, for der stemmes jo efter fordelingstillene.

Fru Lissa Mathiasen var inde på, at hver gang der sælges tre boliger, kan der bygges en ny bolig, og derfor vil der selvfølgelig også komme flere boliger på markedet, selv om der vil blive færre lejeboliger. Det er helt klart, det er der ikke nogen diskussion om, men det viser jo også, at det er det, befolkningen ønsker.

Hvis man i dag tager en avis og ser, hvad der er til salg af ejerboliger, og hvad der er til rådighed af udlejningsejendomme, er det jo sådan, at almene boliger er i krise i øjeblikket. De almene boligforeninger kan ikke leje deres lejligheder ud, det er sådan, at i dag kan man få en bolig